

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ ДИЗАЙНУ І МИСТЕЦТВ
Факультет «Образотворче мистецтво»
Кафедра «Монументальний живопис»

**РОЗПИС ЖИТЛОВОГО БУДИНКУ У МІСТІ ЧЕРНІВЦІ ВІДОМОГО
УКРАЇНСЬКОГО КОМПОЗИТОРА ВОЛОДИМИРА ІВАСЮКА**

«ВОДОГРАЙ»

Магістерська робота

Виконала магістрантка

другого (магістерського) рівня вищої освіти
за спеціальністю 023 «Образотворче мистецтво»,
декоративне мистецтво, реставрація»
галузі знань 02 «Культура і мистецтво»
ОПП «Сучасні візуальні практики»
спеціалізації «Монументальний живопис»

ПАВЛОВСЬКА АНАСТАСІЯ ЮРІЇВНА

Науковий керівник: зав. кафедри монументального
живопису ХДАДМ, професор

Носенков Володимир Миколайович

Консультант: канд. мист., доц. кафедри

Котляр Євген Олександрович

Рецензент: **Єрофєєва Ольга Юрїївна**

Харків 2023

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ І. АВТОРСЬКА КОНЦЕПЦІЯ ДИПЛОМНОЇ РОБОТИ	5
Висновки до першого розділу	10
РОЗДІЛ ІІ. АНАЛІЗ АНАЛОГІВ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ	11
Висновки до другого розділу	19
РОЗДІЛ ІІІ. ОБҐРУНТУВАННЯ ПРАКТИЧНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ ТВОРЧОГО ЗАДУМУ	20
3.1. Композиційний пошук образотворчих засобів втілення творчого задуму ..	22
3.2. Художньо-технологічні засоби виконання твору	24
3.3. Етапи виконання кваліфікаційної роботи.....	29
Висновки до третього розділу	30
ВИСНОВКИ	31
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	33
ДОДАТКИ	
СПИСОК ІЛЮСТРАЦІЙ	35
АЛЬБОМ ІЛЮСТРАЦІЙ	36

ВСТУП

Монументальний живопис, мурал, стінопис – рід живопису, твори якого мають самостійне значення і сприймаються незалежно від оточення. Твір монументального живопису створюється на стаціонарній (на відміну від станкового малярства), а не на утилітарній (на відміну від декоративного живопису) поверхні. Згідно з тлумачним словником мистецтвознавчих термінів: «Монументальний живопис – це твір образотворчого мистецтва значного розміру, пов'язаний з архітектурою, але із самостійним і суспільно значимим образним змістом». Він безпосередньо пов'язаний з архітектурою, прикрашає стіни, стелі, підлогу та інші елементи архітектури споруд; може бути розташованим в інтер'єрі та екстер'єрі будівлі. До його технік належать всі види розпису по тиньку (фреска та її різновиди), мозаїка, вітраж, енкавстика, сграфіто, майоліка, гаряча емаль, кольоровий цемент, а також зроблені спеціально для певного приміщення живописні панно на полотні та гобелени. Слід відзначити, що олійна фарба інколи використовується для стінопису, проте вона зарекомендувала себе як нестійка й недовговічна. З розвитком технологій в декоративному оформленні інтер'єрів повноцінно використовуються фарби, лаки та емалі на основі синтетичних сполук (полівінілацетат, дивінілстирол, перхлорвініл, акрилу, епоксид) [12].

Актуальність теми. Тема дипломного проєкту «Розпис житлового будинку у місті Чернівці відомого українського композитора Володимира Івасюка «Водограй»» є актуальною, так як має велику значущість для людей цього міста і тих хто в ньому перебуває, нагадує про тих хто тут жив. Мета цього художнього твору передати історичний зв'язок. Прагнення навіяти спогади про тих кого зараз на теперішній час немає. Коли глядач бачить зображення цієї людини то він згадує пісні та гарні навіювання, які пов'язані з героєм композиції, а тим хто перший раз дізнається про українських діячів розуміє – це наша історія України.

Мета роботи проєкту полягає у розкритті глядачам відомих українських культурних діячів Чернівецької області та міста Чернівців.

Задача. Робота полягає в наступному:

1. Розробка авторської концепції рішення теми;
2. Аналіз аналогів;
3. Обґрунтування практичної реалізації творчого задуму;
4. Композиційний пошук образотворчих засобів втілення творчого задуму;
5. Художньо-технологічні засоби виконання твору;
6. Розробка фор-ескізу;
7. Реалізація муралу;
8. Створення візуалізації.

Об'єктом дослідження дипломного проєкту є мурал на якому зображений відомий український композитор Володимир Івасюк.

Предметом дослідження виступає створення муралу, його стилізація, створення авторської роботи, зображення пов'язаних елементів композиції з життям та творчістю головного героя твору.

Методи дослідження. У магістерській роботі використовуються методологічні підходи у поєднанні з низкою методів. А саме діяльнісний підхід – для дослідження життєдіяльності співака; – історичний, а саме історико-системний для більш ширшого вивчення проблем пов'язаних з життям та творчістю суб'єкта; – культурологічний – щоб визначити та проаналізувати внесок у культурну спадщину регіону та країни; – структурний, як підхід так і метод, для зв'язку з теоретичною та практичною частинами магістерської роботи, а саме опрацювання історії суб'єкта з аналогами і прототипами для подальшої розробки ескізних рішень та авторської концепції, й подальших етапів та технік виконання муралу; – термінологічний – для більш детального пояснення процесів розробки; – Описовий метод для більш детального проведення дослідження, а саме опису ведення пошукової, теоретичної частини і опису етапів виконання роботи.

Структура. Робота складається з завдання на дипломний проєкт, вступу, трьох розділів та підрозділів, висновками, списком використаних джерел, альбомом і списком ілюстрацій.

РОЗДІЛ І

АВТОРСЬКА КОНЦЕПЦІЯ ДИПЛОМНОЇ РОБОТИ

У даному розділі розглядається авторська концепція дипломної роботи, а саме проблематика та актуальність теми, яка представлена в роботі. Також розглядаються актуальні нововведення, які будуть використовуватися в дипломному проєкті.

Концепція – система поглядів, те або інше розуміння явищ і процесів; єдиний, визначальний задум. Концепція істотно відрізняється від теорії не тільки своєю незавершеністю, але й недостатньою верифікованістю. Очевидно, її можна вважати сурогатною формою теорії. Головне призначення концепції полягає в інтеграції певного масиву знання, у прагненні використовувати його для пояснення, пошуку закономірностей [8].

Концепція дипломного проєкту на тему розпис житлового будинку в місті Чернівці відомого композитора Володимира Івасюка на тему «Водограй», розкриває себе у вигляді муралу на якому зображений герой теми твору з символічними для його творчості символами.

Тема кваліфікаційної роботи є актуальною, так як має велику значущість для людей міста Чернівці і тих хто в ньому перебуває, нагадує про тих хто тут жив. Мета цього художнього твору передати історичний зв'язок. Прагнення навіяти спогади про тих кого зараз на теперішній час немає. Коли глядач бачить зображення героя твору, то він згадує пісні та гарні навіювання, які пов'язані з героєм композиції, а тим хто перший раз дізнається про українських діячів розуміє – це історія України і її народу. Сюжет роботи має соціально значущий характер, так як впливає на культурний розвиток міста. Приваблює мешканців вивчати історію свого регіону та поліпшує внутрішній туризм в країні.

Композиція дипломного проєкту має статично-динамічний характер. Статичний – у вигляді портрету головного героя твору, і динамічний, а саме гру

інструментів, символів і ліній, які закручуються навколо головної фігури, що створює рух та гармонію в художньому творі.

У композиції використовується авторська стилізація, а саме імітація сучасної мозаїки з полігональним методом моделювання композиції, що є формоутворенням для всього художнього твору. Метод має на меті водночас спростити форми і деталі, та паралельно виділити основні акценти композиції, що добре сприяє для масштабу проєкту.

Кольорова палітра включає в себе спрощену, монохромну гаму кольорів з додатковими акцентами для підтримання композиції, плану та має на меті виділити головного героя твору.

Таким чином, тема дипломної роботи актуальна, так як головною задачею виступає освітлення відомих культурних діячів України та доповнює сторітелінг міста Чернівці. Новизною кваліфікаційної роботи виступає стилізація, а саме метод полігонального моделювання, який допомагає створити динамічну та цікаву композицію.

Для більш детального розкриття і обґрунтування авторської концепції був проведений історико-культурне дослідження теми, а саме вивчення та аналіз головного герою твору і вплив муралів відомих постатей на сторітелінг міста.

Володимир Михайлович Івасюк (4 березня 1949, Кіцмань, Чернівецька область, Українська РСР, СРСР – 24/27 квітня, 1979, Брюховицький ліс під Львовом, УРСР, СРСР) – український композитор-виконавець, музикант, мультиінструменталіст (володів кількома музичними інструментами: скрипка, фортепіано, віолончель, гітара), поет. Герой України (2009, посмертно). Лауреат Національної премії імені Тараса Шевченка (1994, посмертно), Республіканської премії ЛКСМУ імені Миколи Островського (1988, посмертно) та номінації «За внесок у розвиток музичної культури України XX століття» (2001, посмертно). Син письменника Михайла Івасюка.

Один із основоположників української естрадної музики. Автор 107 пісень, 53 інструментальних творів, музики до кількох вистав. Професійний лікар, скрипаль, грав на фортепіано, віолончелі, гітарі, виконавець пісень, живописець.

18 травня 1979 року його знайдено повішеним у Брюховицькому лісі під Львовом. Офіційна радянська версія – самогубство – викликала сумнів громадськості як того часу, так і тепер. Відповідно до неофіційної версії, смерть Івасюка – це вбивство, здійснене органами КДБ за наказом вищого керівництва СРСР. Похорон Володимира Івасюка 22 травня 1979 у Львові перетворився на масову акцію протесту проти радянської влади.

Архіви цієї справи, які зберігаються в Москві, дотепер ані родичам, ані працівникам музею Івасюка не відкривають, посилаючись на гриф «таємно», можливо, тому, що ще живі багато учасників тих драматичних подій. Самі ж родичі Івасюка вважають, що Володимира вбили.

26 січня 2009 року Генеральна прокуратура України поновила давно закриту кримінальну справу про смерть Володимира Івасюка, але в листопаді 2012 року справу було закрито нібито через відсутність складу злочину.

12 червня 2014 року Генеральна прокуратура України знову поновила закриту кримінальну справу про смерть Володимира Івасюка.

Колишній прокурор Львівської області Роман Федик у лютому 2015 року заявив, що Володимир Івасюк був убитий «співробітниками КДБ».

13 червня 2019 року Київський науково-дослідний інститут судових експертиз дійшов висновку, що композитор-виконавець Володимир Івасюк фізично ніяк не зміг би вчинити самогубство [7].

Сторітелінг – технологія створення історії та передачі за її допомогою необхідної інформації з метою впливу на емоційну, мотиваційну, когнітивну сфери слухача [22].

Сьогодення швидкоплинне, стрімке та інформаційно перевантажене. Відтак людям необхідні ефективні способи обробки й передачі інформації, як сторітелінг.

Завдання сторітелінгу – за допомогою розповіді створити умови для мотивації дітей до навчання на занятті або під час освітньої ситуації, викликати симпатію до головного персонажа, який допоможе зацікавити вихованців і доступно донести до них потрібну інформацію [22].

Пісні Івасюка переживають нову хвилю популярності. Упродовж останніх років українці перевідкривають його постать для себе, твори композитора вчергове набувають актуальності й стають трендами в соціальних мережах, звучать по-новому в особистих плейлистах і діджей-сетах, якими Україну представляють закордоном [6].

Радянська влада перешкоджала Володі ще зі школи – не дивлячись на ідеально складені іспити, його не зарахували до Чернівецького медичного університету. Причина – перевернутий бюст Леніна у його рідному селищі. Компанія хлопців разом з Володею, бавлячись, закинула на вождя картуза. Коли спробувати зняти, погано закріплений бюст впав.

Тому замість медичного вишу відмінник Івасюк іде працювати на місцевий завод "Легмаш" штампувальником у фурнітурний цех. Але там йому знайшлося заняття до душі – серед заводських робітників Івасюк створює свій перший ансамбль "Буковинка" [6].

У той рік під псевдонімом "Весняний" Івасюк надсилає на обласний конкурс кілька творів: "Відлітали журавлі" на вірш Віктора Миколайчука та "Колискова для Оксаночки" на власні слова. Тоді за пісню "Відлітали журавлі" композитор-початківець отримав свою першу відзнаку.

Разом з "Буковинкою" Івасюк дебютував на київському телебаченні, а згодом тоді вже популярна співачка Лідія Відаш записує на Українському радіо пісню "Я піду в далекі гори", на яку Володю надихнув підйом на Говерлу з друзями. Пісня одразу ж сподобалася слухачам і стала часто звучати в етері [6].

Але справді історичним стає виступ на театральній площі Чернівців, коли разом з Оленою Кузнєцовою Володимир Івасюк вперше виконав пісню "Червона рута" під акомпанемент ансамблю "Карпати" [6].

Композиція викликала фурор. Дослідник біографії Івасюка Іван Лепша пише, що виступ зібрав на майдані тисячний натовп, а на площі та сусідніх вулицях припинився автомобільний рух.

Пісню "Червона рута", яка транслювалася у прямому етері, вже наступного дня співала вся Україна [6].

Свою студентську любов Івасюк зустрів у Чернівецькому медінституті. Марія Соколовська навчалася з ним в одній групі й виступала в інститутському ансамблі "Трембіта".

На курсі майже всі знали, що Івасюк був закоханий у Марію і що "Червона рута" присвячувалася саме їй. Соколовська згадувала, що перший варіант пісні Володя показав їй ще у 1968 році, тоді як твір було завершено у 1970-му. А коли пісня вперше прозвучала, він переписав слова "Рути" і додав: "Мусі від Володі" [6].

Дослідниця Марічка Галабурда-Чигрин згадувала, що на 325 річницю Переяславської угоди українська радянська преса була сповнена прославленнями: "Слава! Тебе прославляємо, рідна Росіє, за правду твою, за вірність твою, за братерську любов!" [6].

Сучасний мурал як вид масового мистецтва яскраво відображає дух мас та їхню реакцію на ті чи ті зміни в суспільстві. Проте все ще мало вивчено взаємозв'язок культури та суспільства різних часів із розвитком муралізму, тому в роботі укладено стислий історичний ланцюг соціокультурного розвитку мистецтва муралу.

Мурал як вид мистецтва сьогодні зазнав кардинальних змін у порівнянні з його історичними витоками. Так, наприклад, за часів античності, коли люди вірили в міфологію, звеличували богів та своїх правителів, їхнє мистецтво настінного живопису відображало тогочасну культуру. Зображення мали міфологічний, політичний характер, адже суспільство було ієрархічним, сповненим містичними уявленнями про світ, захоплювалося могутністю держави, воєнними перемогами та красою людини, що відобразилося у фресках та загалом у мистецтві давньої Греції та Римської імперії [14, с. 48 – 57].

Висновки до першого розділу.

Отже, обґрунтувавши і проаналізувавши авторську концепцію складаються висновки, що кваліфікаційна робота є актуальною, так як висвітлює історичних постатей України у сучасній інтерпретації мистецтва. Доповнює сторітелінгову складову міста та спонукає жителів і відвідувачів Чернівців цікавитись історією, культурою та оперним надбанням держави.

Таким чином, муралізм вплинув на культурний та творчий розвиток міст. Його початок дав змогу різним художникам і майстрам відкрити для себе і для глядачів нові враження, продемонструвати нові техніки розпису стін та зробити будівлі більш впізнаваними.

Головна мета композиції творчого проєкту є створення муралу з просторовою та динамічною композицією. Центральною постаттю виступає відомий український композитор, мультиінструменталіст і співак Володимир Миколайович Івасюк, його історія має цікавий та драматичний характер, що має вплинути на композицію.

РОЗДІЛ II

АНАЛІЗ АНАЛОГІВ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Даний розділ дипломного проєкту розглядає аналоги кваліфікаційної роботи, а саме їх пошук, аналіз характеристик творів митців, які сприяють на виконання дипломного проєкту.

Аналог – ображення чи форма, відповідна іншим за якими-небудь ознаками (призначенням, конструкціями, темою, сюжетом, композицією, характеру моделювання, матеріалу, техніці виконання). Аналог зумовлюється широтою задуму, історизмом мислення архітектора або художника, призначений задовольнити інтелектуальні потреби споживача художнього твору у розумінні алегорій, багатозначності змістів, багатомірності смислів [2].

Сюжет композиції дипломного проєкту має на меті показати стилізований образ головного героя твору з символами, які пов'язані з його творчим життям. За рахунок драматичного образу Володимира Івасюка композиція матиме динамічний і ритмічний характер будови (Іл. . Аналог . – Іл. . Аналог .).

Народна пісня – найрозповсюдженіший вид народної музики, продукт колективної усної народної творчості, що роками складається в пісню. Народна пісня – музично-поетичний жанр фольклору, найпоширеніший вид народної музики.

Народна пісня відображає характер кожного народу, звичаї, історичні події, відрізняється своєрідністю жанрового змісту, музичної мови, структури. У деяких древніх і частково сучасних видах народної музики вона існує в синкретичній єдності з танцем, грою, інструментальною музикою, словесним і образотворчим фольклором.

Суттєва риса більшості традиційних жанрів – безпосередній зв'язок народної пісні з побутом і трудовою діяльністю (напр., Пісні трудові, які супроводжують різні види праці – бурлацькі, покосні, прополювальні, жнивні, молотильні і ін., Обрядові,

які супроводжують землеробські і сімейні обряди та свята, – колядки, масляні, веснянки, купальські, весільні, поховальні, ігрові календарні і т. ін.).

Створення слів і музики – єдиний творчий процес, в якому вирішальне значення має традиція: пісня виникає на основі законів, естетично дієвих в кожному даному пісенному колективі, і тому підпорядковується нормам музично-поетичної типології. Так, в кожному жанрі народної пісні існують ведучі та периферійні за значенням пісенні типи (ритмічні, мелодійні), на основі яких пізнається варіантність пісень. Поряд з варіюванням основних пісенних типів в народній творчості часто використовуються перетекстовка старих мелодій і переінтонування старих текстів [15].

Естрада – термін радянської фразеології в мистецтвознавстві в епоху Радянського Союзу, який поряд з терміном «художня самодіяльність» застосовувався на означення офіційного (мав яскраво виражений ідеологічний характер і мав монополістичний спосіб організації в умовах закритого суспільства) шоу-бізнесу з врахуванням офіційного радянського способу життя і офіційної радянської культури та політики [5].

Переважно естраду класифікують за географією поширення, наприклад українське радянське естрадне мистецтво, російська радянська естрада, радянська естрада тощо.

Також поширена класифікація за жанром або іншими характеристиками, наприклад андрогенна естрада, танцювальна естрада, Червоноармійська естрада, Естрада Вечір гумору та сміху, самодіяльна естрада, музична естрада, велика естрада [5].

Кожен з композиторів мав свої, притаманні лише йому особливості. Яскравою зіркою на українській естраді спалахнув талант Володимира Івасюка. Пісня «Червона рута» за своєю популярністю побила всі рекорди шлягерів 60-х [5].

Система цензури в Україні, представлена місцевими відділеннями Головного управління по охороні військових і державних таємниць у пресі при Раді Міністрів УРСР.

Виробництвом інформаційного продукту для ТБ і радіо, його поширенням на території СРСР займався відповідний комітет Ради міністрів СРСР – Держтелерадіо [5].

Балада – жанр ліро-епічної поезії фантастичного, історико-героїчного або соціально-побутового характеру з драматичним сюжетом. Первісно – танцювально-хорова пісня середньовічної поезії Західної Європи з чіткою строфічною організацією [3].

Баладою називають також музичний жанр, що розвинувся в епоху романтизму завдяки впливу літературної балади. Перші взірці романтичної вокальної балади з'явилися у творчості австрійських та німецьких композиторів, зокрема – це балада «Лісовий цар» («Вільшаний король») Ф. Шуберта на вірші Й. Гете, пізніше – композиторів інших країн Європи – «Лорелея» Ф. Ліста на текст Г. Гейне, «Балада про Фульського короля» з опери «Фауст» Ш. Гуно. Баладами інколи також називали оперні арії розповідного характеру (наприклад, Балада Томського з опери «Пікова дама» П. Чайковського). З середини XIX століття з'являються інструментальні балади – розгорнуті епічні інструментальні п'єси. Серед авторів фортепіанних балад – Ф. Шопен, Ф. Ліст. В українській музиці до жанру балади зверталися Т. Безуглий («Дві балади на теми козацьких похідних пісень». 1856). М. Вілінський (1917-25), С. Людкевич (обидві на нар. теми у формі варіац. циклів), Б. Лятошинський («Соната-балада», 1925, «Балада», 1929), та інші. В другій половині XX століття нове прочитання отримав жанр балади в рок-музиці – так звана рок-балада [3].

Драма – літературний жанр, п'єса соціального, історичного чи побутового характеру з гострим конфліктом, який розвивається в постійній напрузі. Герої –

переважно звичайні люди. Автор прагне розкрити їхню психологію, дослідити еволюцію характерів, мотивацію вчинків і дій [4].

Музична драматургія – це процес зіставлення, взаємодії та розвитку образно-змістовних початків, що утворює цілісну систему і втілює завершений художній задум (концепцію, «картину світу»), який визначає форму, композицію і засоби виразності. Цей термін використовується як для характеристики музичного розвитку творів, пов'язаних з конкретною сценічною дією (опера, балет, оперета, ораторія тощо), так і для вокальних, інструментальних та симфонічних творів, що втілюють багатогранні та складні музичні образи й концепції [13].

Один із головних етапів розробки дипломного проєкту – це стилізація. Головним формоутворюючим фактором стилізації даної композиції є імітація сучасної мозаїки за допомогою полігонального методу моделювання об'єктів та простору (low poly art) (Іл. – Іл.).

Мозаїка – одна з форм мистецтва, зокрема монументального, що зустрічається в усіх кутках світу. Елементи мозаїки переплітаються і створюють зображення чи орнаменти. Як правило, ці елементи являють собою різнокольорові шматочки каменю, скла (смальти), дерева, кераміки чи інших матеріалів для створення мозаїчних творів [11].

Скляна мозаїка має переваги, яких, наприклад, немає у покриттів з кераміки чи навіть каменю. Як відомо, скло це дуже зносостійкий і непористий матеріал, за рахунок чого не поглинає вологи, а тому, відповідно, й води загалом [11].

Венеціанське скло – це довговічність, термостійкість, водостійкість, ударостійкість. Про суцільну структуру та захист від мікроорганізмів навіть згадувати не потрібно, після перерахування таких параметрів. Палітра барв надзвичайно багато, оскільки до венеціанського скла у процесі виробництва додають багато добавок: від хімічних елементів (бор, кадмій, селен) до напівкоштовних мінералів (авантюрин, перламутр).

Квадратна форма є найпоширенішою серед набірних елементів, що характеризує його універсальність. Для обробки стін, підлоги, поверхонь чи навіть фасаду будівель – це надійний та красивий варіант [11].

У тривимірній комп'ютерній графіці багатокутне моделювання – це підхід для моделювання об'єктів шляхом подання або апроксимації їх поверхонь з використанням багатокутників. Багатокутні моделювання добре підходить для рендеринга scanline і тому є методом вибору для комп'ютерної графіки в реальному часі. Альтернативні методи представлення 3D-об'єктів включають в себе поверхні NURBS, поверхні підрозділи і засновані на рівняннях уявлення, що використовуються в трасувальникові променів. Див. багатокутну сітку для опису того, як представлені і зберігаються багатокутні моделі [16].

Основним об'єктом, використовуваним в моделюванні сітки, є вершина, точка в тривимірному просторі. Дві вершини, з'єднані прямою, стають ребром. Три вершини, пов'язані один з одним трьома ребрами, визначають трикутник, який є найпростішим багатокутником в евклідовому просторі. Більш складні багатокутники можуть бути створені з кількох трикутників або як один об'єкт з більш ніж 3 вершинами. Чотиристоронні багатокутники (зазвичай звані квадрациклами) і трикутники є найбільш поширеними формами, використовуваними при багатокутному моделюванні. Група багатокутників, пов'язаних один з одним спільними вершинами, зазвичай називається елементом. Кожен з багатокутників, що становлять елементи, називаються межею [16].

Група багатокутників, які з'єднані загальними вершинами, називається сіткою. Щоб сітка виглядала привабливою при візуалізації, бажано, щоб вона не перетинала себе, що означає, що ніяке ребро не проходить через багатокутник. Інший спосіб дивитися на це – це те, що сітка не може пробити себе. Також бажано, щоб сітка не містила помилок, таких як подвоєні вершини, ребра або грані. Для деяких цілей важливо, щоб сітка була різноманітною – тобто, щоб вона не містила отворів або особливостей (місця, де дві різні секції сітки пов'язані однією вершиною) [16].

Стилізація – у мистецтві й літературі свідоме наслідування формальних прикмет якогось стилю. У мистецтві можна стилізувати під будь-який стиль (єгипетський, візант., бароковий, бідермаєр, народне мистецтво тощо); часом це наслідування виростає у власні стилі (неокласицизм, неовізантизм, неореалізм тощо).

Стилізація це один із прийомів візуальної організації образного вираження, при якому виявляються найбільш характерні риси предмета і відкидаються непотрібні деталі. Стилізація як процес роботи являє собою декоративне узагальнення зображуваних об'єктів (фігур, предметів) за допомогою ряду умовних прийомів зміни форми, об'ємних і колірних співвідношень.

Творчий метод стилізації увазі запозичення історичних, національних, сюжетних мотивів або художніх прийомів із уже наявного культурного досвіду, їх творче переосмислення і образну передачу сучасними художніми засобами [19].

Стилізація – відтворення або «імітація образної системи та формальних особливостей одного зі стилів минулого, використаних у новому художньому контексті». Поняття, похідне від терміна «стиль». Стилізація зазвичай передбачає трансформацію без втрати впізнаваності будь-якого предмета чи зображення, тому її часто плутають зі спрощенням, геометризацією чи абстрагуванням. Для відтворення будь-якого стилю необхідно спростити, а змістовно перетворити предмет відповідним цьому стилю образом. У середніх художніх училищах, дитячих гуртках та студіях всупереч науковому визначенню терміна часто використовують поняття «декоративної стилізації» як узагальнення форми способом підкреслення її площинності, характеру силуету, текстури чи кольору [20].

У образотворчому та декоративному мистецтві під стилізацією розуміють творчий метод, що ґрунтується на відносинах: стилізований зразок – стилізуюча композиція. Стиль – цілісність якостей, що рідко досягається; не випадково його називають «нездійсненою ідеальною тенденцією». Стиль ненавмисний, його поява спонтанно; стилізація – результат попередніх роздумів чи заданості прототипу, іконографічного джерела, яке називають стилізованим. Стилізацію слід відрізняти

від абстрагування (узагальнення форми з відволіканням від випадкових та несуттєвих якостей) та геометризації (спрощення з акцентуванням геометричної основи форми) [20].

Стилізація також застосовується з метою підкреслення функціональних чи художньо-виразних якостей предмета. Предметом художньої гри можуть обиратися окремі теми, форми та мотиви. Іноді подібний творчий метод так і називають стилізацією мотиву. Характерні приклади – творчість художників ар нуво , які вибирали як стилізований мотив вигнуту лінію або химерні обриси природних форм (так званий «флоральний стиль») [20].

Ще одне значення терміна «стилізація» – підпорядкування композиції художнього твору умовам ширшого цілого – ансамблю з стилем, що раніше склався, в який цей твір включається на правах складової частини. Розуміння декоративності як якості, що виникає в результаті прагнення художника органічно вписати свій твір у навколишнє середовище, дозволяє називати такий метод декоративною стилізацією. В одному випадку стиліст подумки переноситься в іншу історичну епоху, в іншому прагне органічно мислити в актуальному, але склалося до нього просторово-предметному середовищі. Тому ретроспективну стилізацію можна назвати історичною або тимчасовою, а декоративну – просторовою. Декоративна стилізація найбільш повно проявляється в декоративному та монументально-декоративному мистецтві: в оформленні інтер'єру, монументального розпису, мозаїці, фресці, вітражі. У крайньому вираженні декоративна стилізація призводить до орнаменталізації образотворчих форм [20] .

Композиція зазвичай вживається у двох значеннях. З одного боку, композиція – це побудова художнього твору, яка обумовлена його змістом, призначенням і характером. А з іншого боку композицією називають і сам твір, тобто кінцевий результат діяльності художника. Композиція є одним з основних організуючих компонентів кожного художнього твору. Саме композиція надає йому цілісність,

підпорядковує його елементи один одному і цілому. Композиція «тримає» простір, організує його і підпорядковує так званим законам композиції [9].

Ритм надає композиції динамізм і породжує рух зі складнішою характеристикою. Динаміка ритму обумовлюється закономірним чергуванням однорідних елементів і простору. У мистецтві ритм розуміється як синтез кількості та якості у виразі художньої форми. Для спостерігача, що сприймає твір мистецтва, існують два типи ритму: активно-динамічний і пасивно-динамічний. До першого належать звукові (музичні), танцювальні, світлові і інші ритми, тобто ритми, які з'являються і зникають в певних часових рамках. До другого (пасивного) типу належать ритми в архітектурі, малярстві, скульптурі, графіці, де пластичні форми знаходяться постійно і відчуття ритму виникає з співвідношення реальних та існуючих елементів. Вплив на спостерігача активно-динамічного ритму багато в чому залежить від тривалості його сприйняття. У пасивно-динамічному ритмі головним стає характер кожного елемента, його просторове положення, виразність композиційних елементів [9].

Пропорції (зв'язки частин і цілого) – один з найважливіших засобів гармонізації. Під пропорцією розуміється відношення частин цілого між собою і цим цілим [9].

Масштаб визначається правильним застосуванням систем пропорцій. Розділяючи форму на окремі деталі, можна тим самим досягти потрібного масштабу. Форма буде сприйматися більш або менш значущою. Необхідної виразності образу у вигляді масштабу можна досягти, працюючи не тільки з формою, а й грамотно застосовуючи інші образотворчі засоби, такі як колір і фактура. Масштабність твору не визначається абсолютною величиною. Невеликий за розміром твір може мати великий масштаб, висловлювати монументальні образи. І навпаки, значний за величиною твір сприймається часом як камерний. Володіючи таким інструментом, як масштаб, художник здатний створювати різні хвилюючі його художні образи незалежно від розміру твору [9].

До фронтальних належать всі «площинні» композиції, а також композиції, які мають рельєф. Композиції на «площині» можуть бути представлені творами, виконаними в різних техніках і матеріалах. Можна назвати твори живопису і графіки, виконані в традиційних техніках, і твори, що змогли з'явитися тільки на певному рівні розвитку науки і техніки. До них належать комп'ютерна графіка, голографія та інші [9].

Фронтальні композиції частіше, ніж інші, створюються авторами як самостійні твори. Тим самим виключається вплив середовища (з'являється можливість не замислюватися про масштаб, стилістику, побудову простору), в якому вони будуть існувати. Самостійність твору підкреслюється рамою, лінією, бордюром та іншими композиційними засобами, які вирішують проблему виокремлення твору з простору, замикають композицію. Вона розвивається тільки всередині. І в той же час фронтальна композиція «в рамі» може стати елементом глибинно-просторової композиції у вирішенні як інтер'єру, так і екстер'єру. Своєю формою, пластикою, кольором, фактурою, побудовою вона може не тільки органічно увійти в композиційну структуру, але розвинути її і навіть стати композиційним центром [9].

Висновки до другого розділу.

Отже, проаналізувавши аналогії та провівши аналіз об'єктів та композиційних прийомів було складено певні висновки.

Сюжет тісно пов'язаний з творчою діяльністю головного героя художнього твору. Композиція дипломної роботи буде імітувати мозаїку за допомогою методу полігонального моделювання в 2D графіці. Тематика проєкту дає можливість застосувати фронтальну композицію, яка веде гру з масштабом та ритмами.

РОЗДІЛ III

ОБҐРУНТУВАННЯ ПРАКТИЧНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ ТВОРЧОГО ЗАДУМУ

Розділ проводить низку задач, які виконують для реалізації творчого задуму, а саме історію стінопису, практичне виконання муралу, розглядається проблематика теми кваліфікаційної роботи.

Для виконання дипломної роботи було застосовано низку методів та художніх приймів, таких як комп'ютерна 2D графіка за допомогою якої було створено ескізні напрацювання проєкту, композиційний аналіз, підготовку екстер'єру до візуалізації та сама візуалізація проєкту (Іл. 1. Аналог 1. – Іл. 15. Аналог 11.). Сам проєкт (форескіз та фрагмент) виконується з допомогою техніки розпису акрилових фарб.

Стінопис – різновид живопису, твори якого мають самостійне значення і сприймаються незалежно від оточення. Твір монументального живопису створюється на стаціонарній (на відміну від станкового малярства), а не на утилітарній (на відміну від декоративного живопису) поверхні. Згідно з тлумачним словником мистецтвознавчих термінів: «Монументальний живопис – це твір образотворчого мистецтва значного розміру, пов'язаний з архітектурою, але із самостійним і суспільно значимим образним змістом». Він безпосередньо пов'язаний з архітектурою, прикрашає стіни, стелі, підлогу та інші елементи архітектури споруд; може бути розташованим в інтер'єрі та екстер'єрі будівлі. До його технік належать всі види розпису по тиньку, мозаїка, вітраж, енкавстика, сграфіто, майоліка, гаряча емаль, кольоровий цемент, а також зроблені спеціально для певного приміщення живописні панно на полотні та гобелени. Слід відзначити, що олійна фарба інколи використовується для стінопису, проте вона зарекомендувала себе як нестійка й недовговічна. З розвитком технологій в декоративному оформленні інтер'єрів повноцінно використовуються фарби, лаки та емалі на основі синтетичних сполук [21].

Беззаперечним є те, що монументальне мистецтво є одним з видів образотворчого мистецтва, що активно впливає на формування навколишнього

середовища людини й належить до найдавніших проявів її творчості. Художня сутність полягає у репрезентації соціальних, релігійних, філософських, політичних ідей, що розкривають образну модель світогляду представників живопису. Монументальний живопис змінюється під впливом сучасних тенденцій, що обумовлюється новими соціокультурними потребами та архітектонікою інтер'єру. Мета діяльності монументалістів полягає в перетворенні архітектурного простору, внесенні в нього нових естетичних форм. Після становлення незалежності України її художнє життя, а також ставлення до культурної спадщини зазнали кардинальних змін у порівнянні з часами Радянського Союзу. З початку 1990-х років монументальне мистецтво для багатьох стало ледь не уособленням пережитків попередньої епохи. Однак, протягом останніх десятиліть утвердилась нова художня практика, в процесі якої суспільство познайомилося з такими напрямками, як «графіті», «мурал» та «стрит-арт». Відокремлення одне-від-одного через визначення понять є важливим й актуальним питанням, оскільки деякі теоретики схильні долучати до «стрит-арту» всі типи зображень, які створюються не комерційними організаціями або безпосередньо владою чи партіями (реклама, агітаційні матеріали), а окремими індивідуумами або цілими спільнотами. Графіті, на думку деяких дослідників, є частиною міського досвіду молоді та молодіжних субкультур, які використовують доступний міський простір для реалізації себе, своїх прагнень. Стрит-арт – значно ширший вид мистецтва, спрямований на комунікацію з максимально великою аудиторією, набагато символічніший та фігуративніший [21].

Муралі можуть слугувати засобом вираження потягу до соціальних змін, вираження протесту або певних прагнень у суспільстві. Міський текст – набір специфічних значень, метафор та образів, наявних у міському просторі і, як наслідок, асоційованих із цим містом. Частиною цього тексту є і муралі. Україна, на рівні з іншими, є країною де живопис муралу розвивається та знаходить підтримку у суспільстві [21].

Символ – знак, сутність у творі, яка позначає іншу сутність. Знаком можуть виступати об'єкт, зображення, написане, слово, явище і навіть дія, що замінює собою деяке інше поняття, використовуючи для цього асоціацію, подібність або домовленість (наприклад матеріальний об'єкт може використовуватись для позначення абстрактного поняття). Символи вказують (або слугують як знак) на ідеї, поняття або інші абстракції [18].

3.1. Композиційний пошук образотворчих засобів втілення творчого задуму.

У даному підрозділі виконується аналіз композиційного пошуку. Розгадаються лінійні, площинні етапи формування композиції, аналізуються пропорційні сітки.

Місцем створення муралу було обрано житлову триповерхову будівлю в центрі міста Чернівці. Сама стіна будинку має нерівномірну структуру (Іл. 19), що створює певну задачу для виконання і розміщення композиції. Головна мета – це створити динамічну, ритмічну композицію з правильним масштабуванням в стіні будівлі та з використанням фронтальної композиції.

Ритм надає композиції динамізм і породжує рух зі складнішою характеристикою. Динаміка ритму обумовлюється закономірним чергуванням однорідних елементів і простору. У мистецтві ритм розуміється як синтез кількості та якості у виразі художньої форми. Для спостерігача, що сприймає твір мистецтва, існують два типи ритму: активно-динамічний і пасивно-динамічний. До першого належать звукові (музичні), танцювальні, світлові і інші ритми, тобто ритми, які з'являються і зникають в певних часових рамках. До другого (пасивного) типу належать ритми в архітектурі, малярстві, скульптурі, графіці, де пластичні форми знаходяться постійно і відчуття ритму виникає з співвідношення реальних та існуючих елементів. Вплив на спостерігача активно-динамічного ритму багато в чому залежить від тривалості його сприйняття. У пасивно-динамічному ритмі

головним стає характер кожного елемента, його просторове положення, виразність композиційних елементів [9].

Масштаб визначається правильним застосуванням систем пропорцій. Розділяючи форму на окремі деталі, можна тим самим досягти потрібного масштабу. Форма буде сприйматися більш або менш значущою. Необхідної виразності образу у вигляді масштабу можна досягти, працюючи не тільки з формою, а й грамотно застосовуючи інші образотворчі засоби, такі як колір і фактура. Масштабність твору не визначається абсолютною величиною. Невеликий за розміром твір може мати великий масштаб, висловлювати монументальні образи. І навпаки, значний за величиною твір сприймається часом як камерний. Володіючи таким інструментом, як масштаб, художник здатний створювати різні хвилюючі його художні образи незалежно від розміру твору [9].

До фронтальних належать всі «площинні» композиції, а також композиції, які мають рельєф. Композиції на «площині» можуть бути представлені творами, виконаними в різних техніках і матеріалах. Можна назвати твори живопису і графіки, виконані в традиційних техніках, і твори, що змогли з'явитися тільки на певному рівні розвитку науки і техніки. До них належать комп'ютерна графіка, голографія та інші [9].

Фронтальні композиції частіше, ніж інші, створюються авторами як самостійні твори. Тим самим виключається вплив середовища (з'являється можливість не замислюватися про масштаб, стилістику, побудову простору), в якому вони будуть існувати. Самостійність твору підкреслюється рамою, лінією, бордюром та іншими композиційними засобами, які вирішують проблему виокремлення твору з простору, замикають композицію. Вона розвивається тільки всередині. І в той же час фронтальна композиція «в рамі» може стати елементом глибинно-просторової композиції у вирішенні як інтер'єру, так і екстер'єру. Своєю формою, пластикою, кольором, фактурою, побудовою вона може не тільки органічно увійти в композиційну структуру, але розвинути її і навіть стати композиційним центром [9].

3.2. Художньо-технологічні засоби виконання твору.

Підрозділ розглядає художньо-технологічні засоби за допомогою яких буде виконана кваліфікаційна робота. Проводиться аналіз матеріалів, фарб та технік виконання твору.

Основними техніками для створення художнього твору були обрані 2D графіка та техніка акрилового живопису.

Комп'ютерна 2D-графіка – комп'ютерне покоління цифрових зображень – головним чином складається з двовимірних моделей (таких як геометричні 2D-моделі, текст і цифрові зображення) і методів, визначених для них. Термін може також позначати галузь інформатики, яка включає як методи, так і самі моделі.

Комп'ютерна 2D-графіка використовується, головним чином, в програмах, які були розроблені на базі традиційних технологій друку і малювання, таких як книгодрукування, картографія, креслення, реклама, тощо. У цих додатках двовимірне зображення – не просто представлення реального об'єкта, але і незалежний культурний експонат з власним семантичним значенням; тому двовимірні моделі є кращими, так як вони дають більш безпосередній контроль над зображенням, ніж комп'ютерна 3D-графіка (підхід якої швидше схожий на фотографію, ніж типографію).

У багатьох областях, таких як комп'ютерна верстка, інженерія і бізнес, зображення документа, створеного методами комп'ютерної 2D-графіки, може бути суттєво зменшеним, ніж відповідне цифрове зображення – у 1000 разів, а то й навіть більше. Таке представлення більш гнучке, тому, що воно може бути відрендерено для різних значень роздільної здатності, що робить його придатним для різних пристроїв виведення. З цих причин документи і ілюстрації часто зберігаються або передаються як графічні 2D-файли.

Епоха комп'ютерної 2D-графіки почалася в 1950-х, і ґрунтувалася на пристроях векторної графіки. В наступні десятиліття вони в основному витіснялися

пристроями, заснованими на растровій графіці. Мова PostScript і протоколи X Window System були віхами в цій області [10].

2D-графічні моделі можуть об'єднувати геометричні моделі[en] (векторна графіка), цифрові зображення (растрова графіка), набраний текст (з певним змістом, стилем шрифту і розміром, кольором, положенням і орієнтацією), математичні функції, рівняння і інше. Ці компоненти можуть змінюватися і управлятися двовимірними геометричними перетвореннями, такими як паралельне перенесення, обертання, масштабування. У об'єктно-орієнтованій графіці зображення побічно описано об'єктом, наділеним методом самостійного рендеринга – процедура, яка призначає колір на пікселі зображення довільним алгоритмом. Складні моделі можуть бути побудовані об'єднанням більш простих об'єктів в парадигмах об'єктно-орієнтованого програмування [10].

Зручний спосіб створити складне зображення – почати з порожнього «полотна» растрової карти (масив пікселів, також відомий як бітова карта), заповненої деяким однорідним кольором, а потім «малювати» або «вставити» прості ділянки кольору, у відповідному порядку. Зокрема, полотно може бути кадровим буфером для дисплея.

Деякі програми безпосередньо встановлюють колір пікселів, але більшість з них буде спиратися на графічні 2D-бібліотеки і/або відеокарту, яка, як правило, буде здійснювати наступні операції:

1. вставляти зображення у вказане місце на полотно;
2. писати рядок символів з заданим шрифтом, положенням і під заданим кутом;
3. малювати прості геометричні фігури, наприклад, трикутник, з певними кутами, або коло з заданим центром і радіусом;
4. малювати відрізок, дугу або просту криву віртуальним пером заданої ширини.

Текст, форми та лінії візуалізуються з кольорами, обраними користувачем. Велика кількість бібліотек і карт забезпечують колірні градієнти, які зручні для генерації плавно змінюючихся фонів, ефектів тіней і т. д. (Див також: затемнення по Гуру). Піксельні кольори також можна взяти з текстури, наприклад, цифрового зображення.

Малювання пікселів із заданим кольором, як правило, замінює його попередній колір. Тим не менш, багато систем підтримують малювання з прозорими і напівпрозорими кольорами, які тільки модифікують попередні значення пікселів. Два кольори також можуть бути об'єднані більш складним способом, наприклад, шляхом обчислення їх побітового виключного або. Цей метод відомий як інверсія кольору або інверсія кольорів, і часто використовується в графічних цілях користувачем, наприклад для підсвічування, оскільки перефарбовування тих же фігур з тим же кольором буде відновлювати вихідні значення пікселів [10].

Растрова і векторна графіка – це два різних типи форматів цифрових зображень.

Растрова графіка, також відома як растрова графіка, складається з сітки окремих пікселів. Кожен піксель має певний колір і розташування, і в поєднанні з іншими пікселями створює зображення. Растрові зображення зазвичай використовуються для фотографій, цифрових картин та інших типів зображень, які вимагають високого рівня деталізації та варіацій кольорів. Однак растрова графіка може розбиватися на пікселі при збільшенні або зменшенні масштабу, що може призвести до втрати якості зображення.

Векторна графіка, з іншого боку, створюється за допомогою математичних рівнянь, які визначають форми та кольори об'єктів. Вони складаються з ліній, кривих і фігур, які можна збільшувати або зменшувати без втрати якості. Векторні зображення зазвичай використовуються для логотипів, іконок та інших типів графіки, які вимагають чітких ліній і форм. Вони також ідеально підходять для друку та інших застосувань, де важлива якість зображення.

Основна відмінність між растровою та векторною графікою полягає у способі їх створення та зберігання. Растрова графіка створюється за допомогою пікселів, а векторна – за допомогою математичних рівнянь. Растрова графіка залежить від роздільної здатності, тобто її якість визначається кількістю пікселів у зображенні. Векторна графіка, навпаки, не залежить від роздільної здатності, тобто її якість залишається незмінною незалежно від розміру [17].

Акрилові фарби – водорозчинні фарби на основі акрилової смоли, що вперше були винайдені в кінці 1930-х років та стали комерційно успішними для широкого вжитку в 1950-х роках. Як в'язучий елемент містять воду, яка швидко випаровується, що в свою чергу прискорює висихання. Використовуються в будівельній справі та живописі.

Можуть використовуватися як альтернатива олійній фарбі. Висихають дуже швидко – в цьому їхня перевага перед іншими фарбами. Наносити можна як у дуже рідкому, розбавленому стані, так і у вигляді пасти. Після висихання не утворює тріщин, на відміну від олійних фарб. Фарба трохи блищить, не вимагає закріплення закріплювачами і лаками, має властивість утворювати плівку.

Акрилові фарби і лаки можна використовувати на будь-якій нежирній основі, такої як: скло, дерево, метал, полотно тощо. Свіжа фарба легко видаляється водою, після висихання може бути змита тільки спеціальними розчинниками.

Залежно від ступеня розведення водою або використовуваних наповнювачів (гелів, паст, мастик, клеїв) закінчена акрилова картина може бути схожа на акварельні або олійні зображення, або мати свою унікальну передачу кольору, недосягну в інших областях образотворчого мистецтва.

Акрилові фарби не жовтіють від часу, але при висиханні стають темнішими. Після висихання акрилові картини можна згортати, зберігати і знову натягувати на рамки – фарба не тріскається [1].

Техніка акрилового живопису цілком відповідає потребам сучасних художників. Швидка, практична і багатогранна, ця техніка відображає темп

сучасного життя, у якій швидкість і динамізм характеризують і визначають дії кожної людини.

Як людина епохи, художник зобов'язаний прагнути до самовираження і говорити про враження і почуття, які відчуває і пізнає людина протягом усього життя, іноді прославляючи їх, а іноді засуджуючи. Реакція художника на навколишній світ і реальність повинна бути миттєвою. Використовуючи термін, дуже поширений в наш час, вона повинна бути "точно вчасно", що означає - у цей час, без втрати безпосередньо моментальних внутрішніх відчуттів художника.

Якщо реакція і переведення в художній образ відчуттів художника повинні бути швидкими, то йому потрібна проста, але ефективна техніка. Висока багатогранність і простота використання робить малювання акрилом найбільш поширеною технікою в застосуванні на сьогоднішній день, як у живописі, так і в дизайні.

Класичний вид фарб Polycolor цінується і використовується художниками і дизайнерами протягом тривалого часу, в даний час він оновлений і доповнено новими квітами, які володіють надзвичайним потенціалом і дають дивовижні результати і кращу інтерпретацію для всіх видів сучасного живопису, для якого необхідні альтернативні матеріали, відмінні від традиційних. Це значить, що тепер художник може вільно переказувати роботи з двомірного вимірювання в тривимірне за допомогою захоплюючих матеріалів, здатних перенести творчу ідею безпосередньо на полотно [23].

Основною рисою акрилових матеріалів, без сумніву, є універсальність застосування. Акрил безперечно, найбільш широко застосовуваний в даний час. Він дає художнику можливість створювати об'ємні роботи без будь-яких обмежень.

Акрил володіє надзвичайною міцністю й ідеальний для використання на всмоктуючих і невимотуючих поверхнях. Завдяки в'язкій акриловій смолі акрилові фарби Polycolor високостійкі до хімічних і фізичних впливів. Фактично, смола намертво прилипає до поверхні, створюючи шар фарби, стійкий до вологості і різних

кліматичних умов, що є обов'язковою умовою для художників, що працюють під відкритим небом, як у випадку з настінним живописом.

Формула Polycolor включає в себе високу концентрацію високоякісних пігментів, тому вони також ідеально підходять для традиційних видів живопису, забезпечуючи високу якість при використанні традиційних поверхонь - полотна та дерева. У цьому випадку ідеальним інструментом для правильного нанесення фарби є пензель [23].

3.3. Етапи виконання кваліфікаційної роботи.

Виконання дипломної роботи поділяється на чотири етапи:

1. Збір аналогів і написання авторської концепції, підбір екстер'єру;
2. Ескізування;
3. Розробка основної композиції за допомогою комп'ютерної 2D графіки;
4. Виконання художнього твору за допомогою акрилових фарб.

Мета першого етапу розробки дипломного проєкту було написання авторської концепції, підбір екстер'єру та збір аналогів, які притаманні тематиці художнього твору, актуальні для концепції.

Тема кваліфікаційної роботи «Розпис житлового будинку в місті Чернівці відомого українського композитора Володимира Івасюка на тему «Водограй»». В аналогії входять матеріали, які відповідають діяльності головного героя, стилізації та художнього задуму творчого проєкту. Герой твору тісно пов'язаний з музикою, написанням пісень та активним громадським рухом в якому провів майже все своє творче і драматичне життя.

Другий етап відмічається розробкою ескізів проєкту, а саме втілення сюжету в композицію, планування масштабування проєкту в стіні, створення композиційної сітки, комбінаторних варіантів та кольорів.

Третім етапом розробки кваліфікаційної роботи є втілення затвердженого ескізу в головній композиції. За допомогою використання графічного редактора, а саме CorelDraw було створено основну композицію з деталями та її подальша підготовка до витворення на форматі за допомогою акрилових фарб.

Четвертим заключним етапом є виконання композиції на форматі акриловими фарбами (форескіз та фрагмент).

Висновки до третього розділу.

Таким чином в розділі було проаналізовано та описано низку практичних та теоретичних задач за допомогою яких було виконано кваліфікаційну роботу.

Було проаналізовано композиційні та технологічні методи виконання художнього твору. Взяті до уваги нові актуальні сучасні методи розробки проєкту, а саме комп'ютерна 2D графіка, за допомогою якої було створено основну композицію.

Також в розділі було зазначено етапи розробки творчого проєкту, він ділиться на чотири етапи та має обґрунтований опис всієї проведеної роботи.

Отже, у ході виконання дипломного проєкту на тему «Розпис житлового будинку в місті Чернівці відомого українського композитора Володимира Івасюка на тему «Водограй»» було створено композицію, а саме форескіз проєкту та фрагмент в двох варіантах, як в цифровому, так і традиційному за допомогою акрилових фарб.

ВИСНОВКИ

Отже, обґрунтувавши і проаналізувавши авторську концепцію складаються висновки, що кваліфікаційна робота є актуальною, так як висвітлює історичних постатей України у сучасній інтерпретації мистецтва. Доповнює сторітелінгову складову міста та спонукає жителів і відвідувачів Чернівців цікавитись історією, культурою та оперним надбанням держави.

Таким чином, муралізм вплинув на культурний та творчий розвиток міст. Його початок дав змогу різним художникам і майстрам відкрити для себе і для глядачів нові враження, продемонструвати нові техніки розпису стін та зробити будівлі більш впізнаваними.

Головна мета композиції творчого проєкту є створення муралу з просторовою та динамічною композицією. Центральною постаттю виступає відомий український композитор, мультиінструменталіст і співак Володимир Миколайович Івасюк, його історія має цікавий та драматичний характер, що має вплинути на композицію.

Отже, проаналізувавши аналоги та провівши аналіз об'єктів та композиційних прийомів було складено певні висновки.

Сюжет тісно пов'язаний з творчою діяльністю головного героя художнього твору. Композиція дипломної роботи буде імітувати мозаїку за допомогою методу полігонального моделювання в 2D графіці. Тематика проєкту дає можливість застосувати фронтальну композицію, яка веде гру з масштабом та ритмами.

Таким чином в розділі було проаналізовано та описано низку практичних та теоретичних задач за допомогою яких було виконано кваліфікаційну роботу.

Було проаналізовано композиційні та технологічні методи виконання художнього твору. Взяті до уваги нові актуальні сучасні методи розробки проєкту, а саме комп'ютерна 2D графіка, за допомогою якої було створено основну композицію.

Також в розділі було зазначено етапи розробки творчого проєкту, він ділиться на чотири етапи та має обґрунтований опис всієї проведеної роботи.

Отже, у ході виконання дипломного проєкту на тему «Розпис житлового будинку в місті Чернівці відомого українського композитора Володимира Івасюка на тему «Водограй»» було створено композицію, а саме форескіз проєкту та фрагмент в двох варіантах, як в цифровому, так і традиційному за допомогою акрилових фарб. Композиція відповідає всім вище зазначеним характеристикам, має ритм, масштабність, динаміку, пропорційність. Робота виконана в однотонній пастельній гаммі, яка добре підходить для екстер'єру та навколишнього середовища.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Акрил. Вікіпедія : веб-сайт. URL: https://uk.m.wikipedia.org/wiki/Акрилові_фарби (дата звертання 15.12.2023);
2. Аналог. Архітектура і монументальне мистецтво : веб-сайт. URL: <https://slovyk.me/dict/architecture/аналог> (дата звертання 23.05.2023);
3. Балада. Вікіпедія : веб-сайт. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Балада#Види_балад (дата звертання 15.12.2023);
4. Драма. Вікіпедія : веб-сайт. URL: [https://uk.m.wikipedia.org/wiki/Драма_\(жанр\)](https://uk.m.wikipedia.org/wiki/Драма_(жанр)) (дата звертання 15.12.2023);
5. Естрада. Вікіпедія : веб-сайт. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Естрада#Українське_радянське_естрадне_мистецтво (дата звертання 15.12.2023);
6. Івасюк. Суспільне культура : веб-сайт. URL: <https://suspilne.media/amp/culture/378380-ivasuk-mi-z-koliski-nacionalisti-akso-materi-spivaut-ukrainski-koliskovi-tomu-nas-perevihovuut-u-konctaborah/> (дата звертання 15.12.2023);
7. Івасюк Володимир Михайлович. Вікіпедія : веб-сайт. URL: https://uk.m.wikipedia.org/wiki/Івасюк_Володимир_Михайлович (дата звертання 15.12.2023);
8. Концепція. Вікіпедія : веб-сайт. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Концепція> (дата звертання 23.05.2023);
9. Композиція. Вікіпедія : веб-сайт. URL: [https://uk.wikipedia.org/wiki/Композиція_\(мистецтво\)](https://uk.wikipedia.org/wiki/Композиція_(мистецтво)) (дата звертання 15.12.2023);
10. Комп'ютерна 2D графіка. Вікіпедія : веб-сайт. URL: https://uk.m.wikipedia.org/wiki/Комп%27ютерна_2D-графіка (дата звертання 15.12.2023);

11. Мозаїка. АрсЕЛІТ : веб-сайт. URL: <https://www.arselit.com/uk/ua-article-mosaika> (дата звертання 15.12.2023);
12. Монументальний живопис. Вільна енциклопедія : веб-сайт. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Стінопис> (дата звертання 23.05.2023);
13. Музична драматургія. Вікіпедія : веб-сайт. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Музична_драматургія#Композиція_музичного_твору (дата звертання 15.12.2023);
14. Мурали як особливий вид вуличного мистецтва: історичні витоки. Всесвітня історія / С. Фарсинга – Москва : ТОВ «Магма», 2015. – 576 с.
15. Народна пісня. Вікіпедія : веб-сайт. URL: https://uk.m.wikipedia.org/wiki/Народна_пісня (дата звертання 15.12.2023);
16. Полігональне моделювання. Вікіпедія : веб-сайт. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Полігональне_моделювання (дата звертання 15.12.2023);
17. Растрова і векторна графіка. Поліграфіка : веб-сайт. URL: <https://poligrafika.com.ua/uk/show-take-rastrova-ta-vektorna-grafika> (дата звертання 15.12.2023);
18. Символ. Вікіпедія : веб-сайт. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Символ> (дата звертання 15.12.2023);
19. Стилзація. Вікіпедія : веб-сайт. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Стилзація> (дата звертання 15.12.2023);
20. Стилзація в мистецві. Вікіпедія : веб-сайт. URL: [https://ru-m-wikipedia-org.translate.goog/wiki/Стилизация_\(изобразительное_искусство\)?_x_tr_sl=ru&_x_tr_tl=uk&_x_tr_hl=uk&_x_tr_pto=sc](https://ru-m-wikipedia-org.translate.goog/wiki/Стилизация_(изобразительное_искусство)?_x_tr_sl=ru&_x_tr_tl=uk&_x_tr_hl=uk&_x_tr_pto=sc) (дата звертання 15.12.2023);
21. Стінопис, сучасний стінопис. Вікіпедія : веб-сайт. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Стінопис#Сучасний_стінопис (дата звертання 15.12.2023);
22. Сторітелінг. Genezum : веб-сайт. URL: <https://genezum.org/library/storiteling--efektyvnyy-metod-navchannya-ta-vyhovannya> (дата звертання 14.12.2023);
23. Техніка акрилового живопису. Анатолій Збаранський : веб-сайт. URL: http://zbar.ho.ua/technique_acrylic_painting.html (дата звертання 15.12.2023).

СПИСОК ІЛЮСТРАЦІЙ

1. Приклад стилізації. Аналог 1. Мурал Івана Миколайчука у місті Чернівці;
2. Приклад композиції. Мурал Тараса Шевченка у місті Харкові;
3. Приклад композиції. Мурал Ірини Бугримової у місті Харкові;
4. Приклад композиції. Мурал Леоніду Бикову у місті Харкові;
5. Приклад оформлення композиції;
6. – 10. Аналог 2. – 6. Приклад стилізації;
11. Аналог 7. Приклад стилізації. Авторська робота;
12. – 13. Аналог 8. – 9. Приклад компонування;
14. – 15. Аналог 10. – 11. Володимир Івасюк;
16. Пошукові ескізи
17. – 18. Етап розробки композиції.
19. Екстер'єр;
20. «Розпис житлового будинку в місті Чернівці відомого українського композитора Володимира Івасюка на тему «Водограй»»;
21. Фрагмент кваліфікаційної роботи;
22. Візуалізація дипломного проєкту.

АЛЬБОМ ІЛЮСТРАЦІЙ

Іл. 1. Аналог 1. Приклад стилізації. Мурал Івана Миколайчука у місті Чернівці.

Іл. 2. Приклад композиції. Мурал Тараса Шевченка у місті Харкові.

Іл. 3. Приклад композиції. Мурал Ірини Бугримової у місті Харкові.

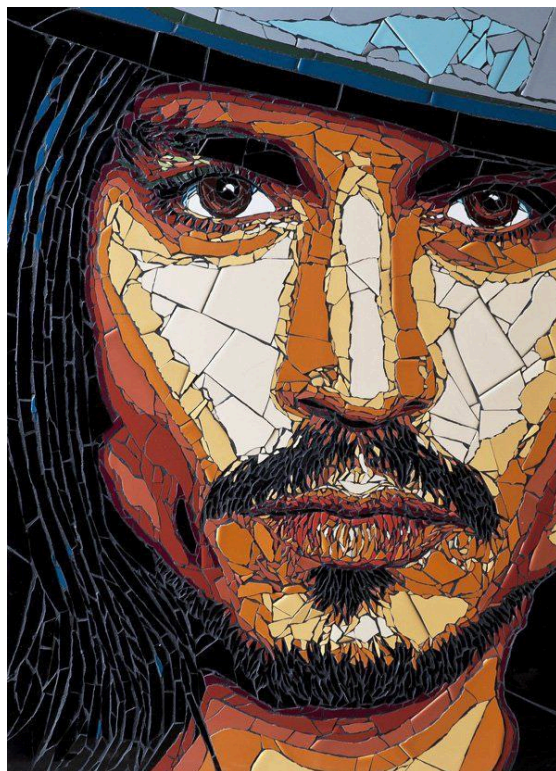
Іл. 4. Приклад композиції. Мурал Леоніду Бикову у місті Харкові.

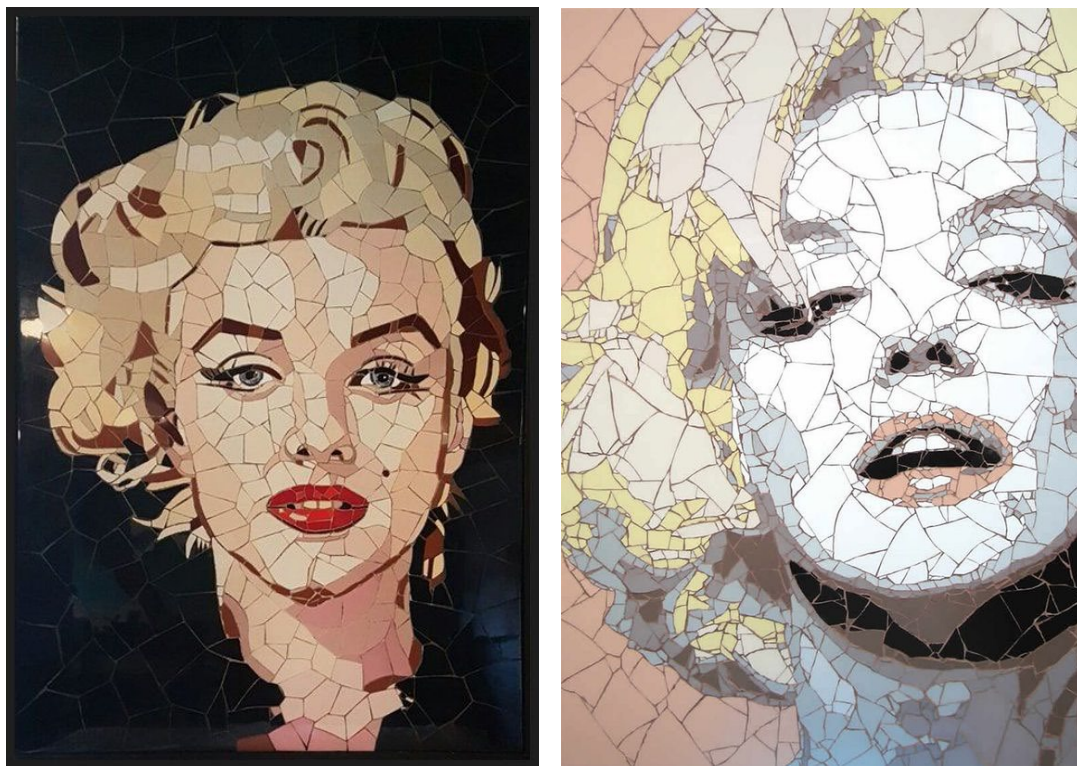
Іл. 4. Приклад композиції. Мурал Кузьмі Скрябіну у місті Харкові.

Іл. 5. Приклад оформлення композиції.

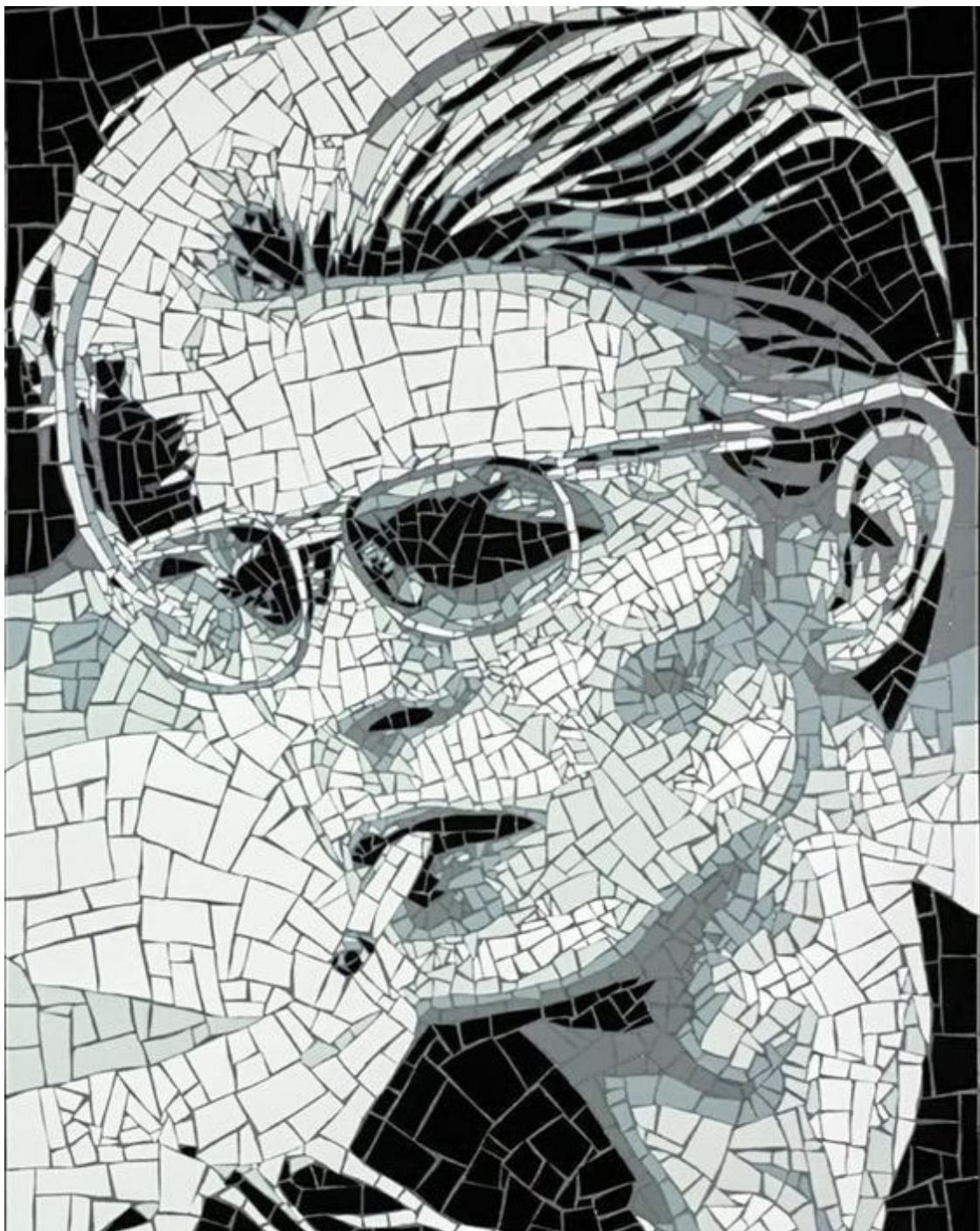
Іл. 6. Аналог 2. Приклад стилізації.

Іл. 7. Аналог 3. Приклад стилізації.

Іл. 8. Аналог 4. Приклад стилізації.

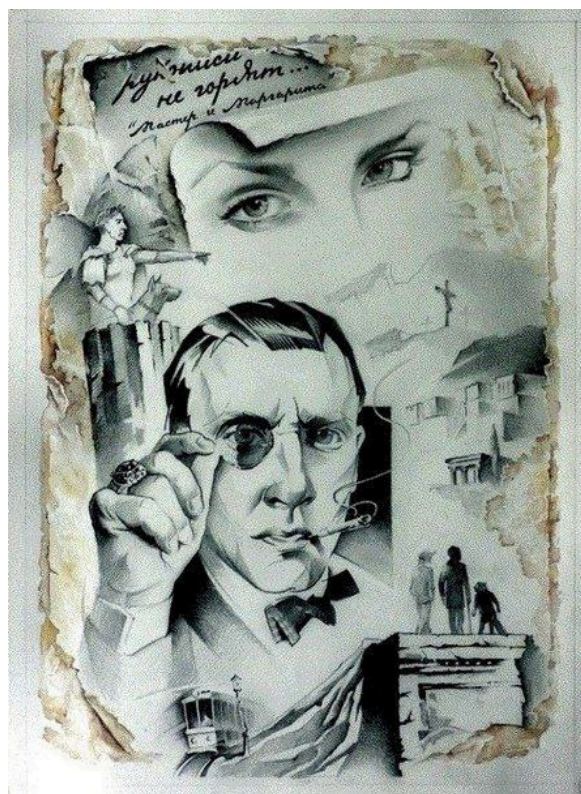
Іл. 9. Аналог 5. Приклад стилізації.

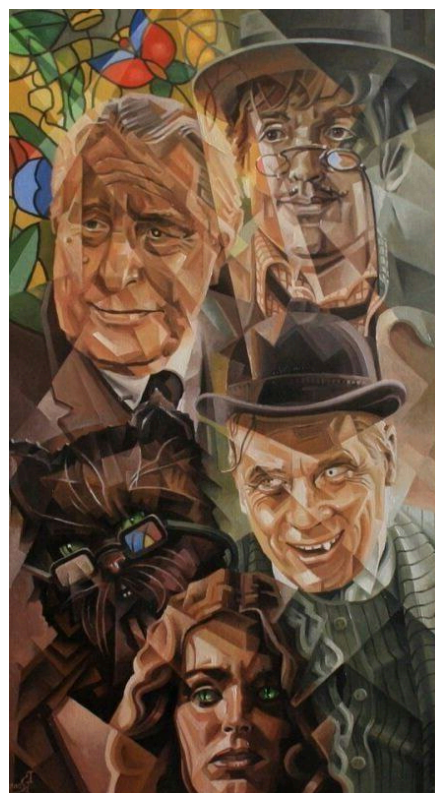
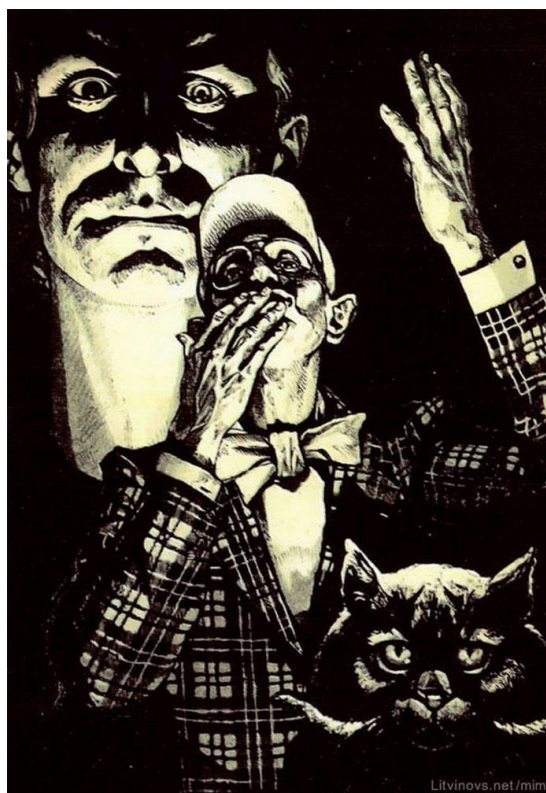
Іл. 10. Аналог 6. Приклад стилізації.

Іл. 11. Аналог 7. Приклад стилізації. Авторська робота.

Іл. 12. Аналог 8. Приклад компоунання.

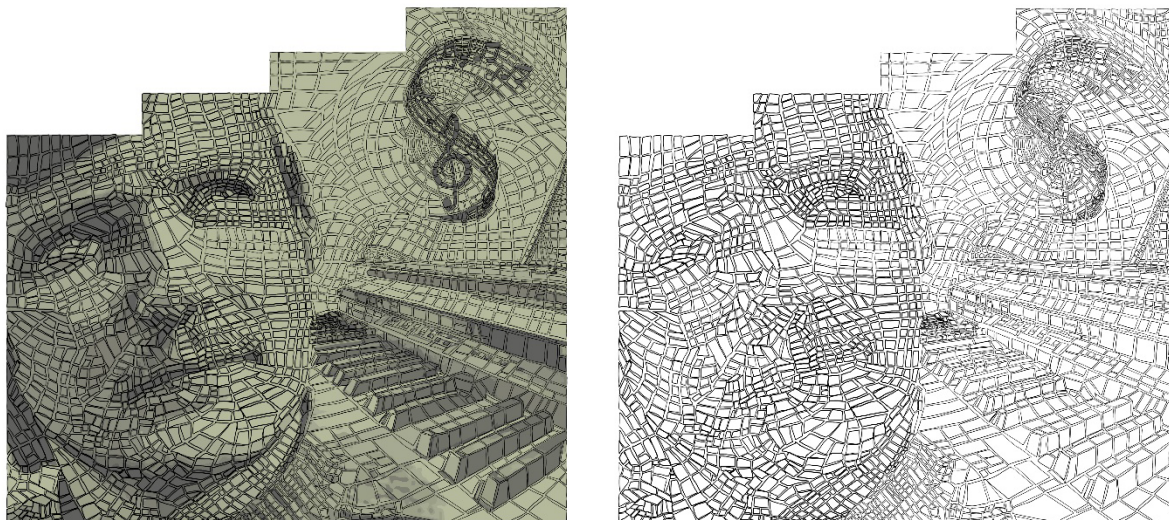
Іл. 13. Аналог 9. Приклад компоунання.

Іл. 14. Аналог 10. Володимир Івасюк.

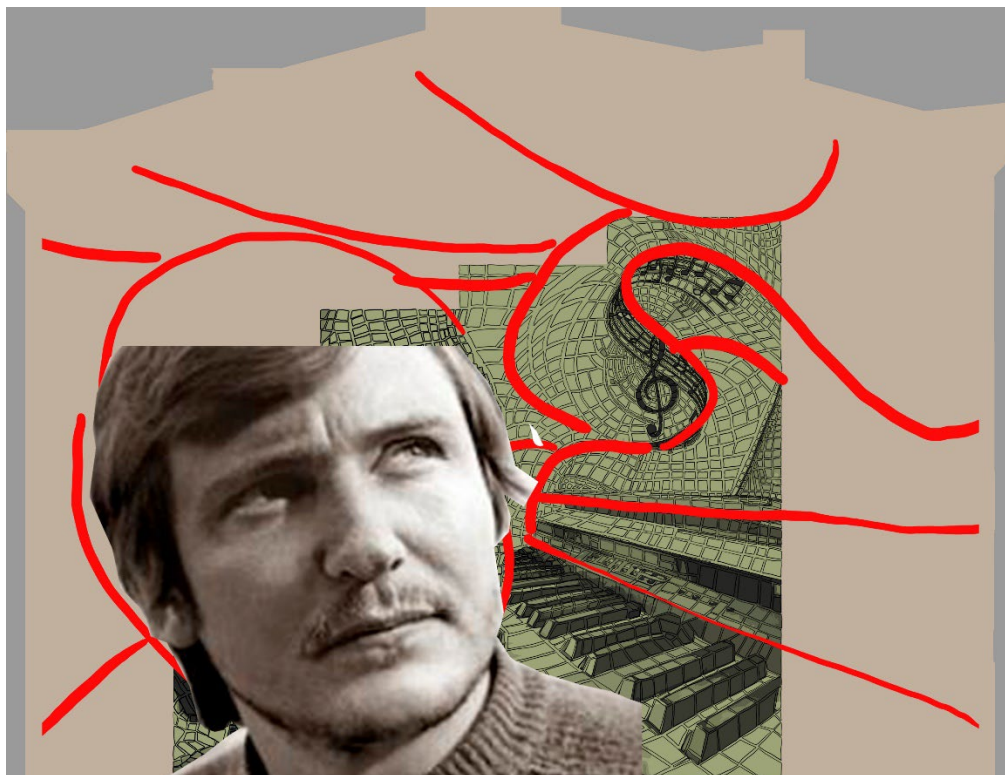
Іл. 15. Аналог 11. Володимир Івасюк.

Іл. 16. Пошукові ескізки.

Іл. 17. Етап розробки композиції.

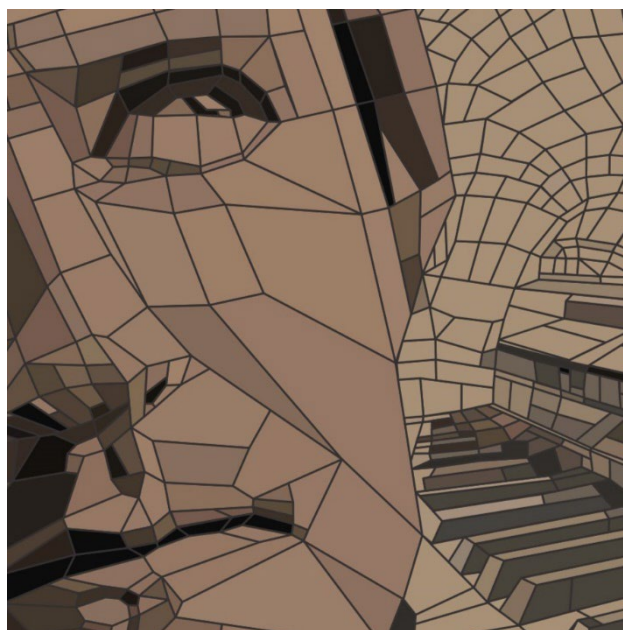
Іл. 18. Етап розробки композиції.

Іл. 19. Екстер'єр.

Іл. 20. «Розпис житлового будинку в місті Чернівці відомого українського композитора Володимира Івасюка на тему «Водограй»»

Іл. 21. Фрагмент кваліфікаційної роботи.

Іл. 22. Візуалізація дипломного проєкту.